

Paní Marie Vítězná –
Žena sluncem oděná

POSELSTVÍ MARIE MAGDALENY

Text a ilustrace: připravila Michaela Šťastná, ilustrace: Michaela Šťastná, malířka a galerista na Sv. Hostýně, www.galeriestastna.cz

V letním dvojčísle Fénixe (07–08 2019) jsme se věnovali tématu utajené spirituality Marie Magdaleny a smyslu opravdové lásky.

MARIE MAGDALENA BYLA PRVNÍ SVĚDKYNÍ JEŽÍŠOVA VZKŘÍŠENÍ A JEHO POSELSTVÍ, KTERÁ ZŮSTALA UTAJENA AŽ PO DNEŠNÍ DOBU. DÍKY OBJEVU SVITKŮ V EGYPTSKÉM NAG HAMMADÍ (OBJEV ROKU 1945) VYVSTALY VŠAK NAJEVO NOVÉ SKUTEČNOSTI A NA SÍLE ZÍSKALY VÝPOVĚDI ZE ZDROJŮ, JAKO JSOU: EVANGELIA KOSMICKÉ (UNIVERSÁLNÍ) MOUDROSTI VIZ. TOMÁŠOVO EVANGELIUM, FILIPOVO EVANGELIUM, EVANGELIUM MARIE MAGDALENY A PISTIS SOFIE

Marie – apoštolka – veškerá poselství, která dostává, předává dál. Jako mistr Transformace – celistvé Proměny v Ducha (duchovní probuzení) – jediná nejlépe chápe smysl Ježíšových slov a uplatňuje je ve své denní praxi – jak mluvila, tak konala. Má výsadní schopnost předávat duchovní poselství Zmrtvýchvstalého Krista, které bylo předáváno apoštolům během čtyřicetidenních rozhovorů Zmrtvýchvstalého Krista s apoštolý (Pistis Sofie). Setkání Marie M se vzkříšeným Ježíšem se odehrává v zahradě u hrobu ráno o velikonoční neděli v duchovní vizi*). Tam se

jako první setkává se vzkříšeným Spasitelem, doprovází Ježíše do podsvětí a vítězně z něj také vychází. Její vztah se Vzkříšeným se obnovuje a přijímá od něj poselství a nové učení. V překročení duality, v živoucím Duchu je osvobozena od svého starého negativního ega a s prosvětlenou myslí vzkříšena do plnosti bytí ve svém pravém božském Já.

EVANGELIUM MARIE MAGDALENY – EVANGELIUM VNITŘNÍ SVOBODY

V následujícím textu Marie M. z pozice zasvěcené a Ježíšovi nejbližší učednice vypravuje apoštolům o své mystické vizi Spasitele. V jejím

*) Vize je místem skutečného poznání, protože vychází z místa počátku – skutečného Bytí, kde se nachází jemnější, pocitem pravdivější skutečnost, než je „naše realita“, která je pouhou hrou stínu a světla v prostoru a času, zanechávající zdání snu).

pojetí je křesťanství cestou duše k vnitřnímu duchovnímu poznání, osvětlení a spojení s Bohem. Zdaleka ne všichni učedníci jsou ovšem přístupni jejímu poselství. Ondřej a Petr Mariino svědectví otevřeně zpochybní. Spor Marie s Petrem bývá pokládán za první symbolický konflikt mezi vyznavači ezoterního gnostického křesťanství a zakladateli exoterní katolické církve.

⁵Petr řekl Marii: „Sestro, my víme, že tě Spasitel miloval více než ostatní ženy. ⁶Pověz nám Spasitelova slova, která si pamatuješ, která znáš, ale my ne, ani jsme je neslyšeli.“ ⁷Marie odpověděla a řekla: „Co je vám skryto, vám prozradím.“ ⁸A promluvila k nim tato slova: Já,“ pravila, „jsem viděla Pána ve vidění a řekla mu: ‘Pane, dnes jsem tě viděla ve vidění.’ On odpověděl a řekl mi: ⁹‘Blažená jsi, že jsi se neroztřásla při pohledu na Mne. Neboť tam, kde je mysl (pozornost), tam je poklad.’ ¹⁰Řekla jsem mu: ‘Pane, ten, kdo vidí vidění, vidí skrze duši nebo skrze ducha?’ ¹¹Spasitel odpověděl a řekl: ‘Nevidí skrze duši ani skrze ducha, ale skrze vědomí, které je mezi oběma. To je to, co vidí vizi a to je...’ (konec textu).

DOBYVATELKA KOSMU – SMRT EGA A ZNOVUZROZENÍ aneb: Konfrontace s falešným já a dosažení integrace – stavu vyšší vnitřní jednoty

V evangeliu Marie Magdaleny následuje promluva o postupu duše různými potemněnými duševními stavy (pastmi egoistického já), kde vystupuje sedm vnitřních démonů (sedm smrtelných hříchů), až do cíle konečného vysvobození. Duše Marie M. přichází postupně do pasti Mocnosti v sedmi podobách hněvu. V každé fázi vystupuje mocnost Žalobce, která brání jejímu postupu. Marie M. však mírumilovně přechází své žalobce, aniž by vytvářela odpor. Jednoduše vyklouzne z šatů ega a ukončuje svár. Nesoudím sama sebe a nesoudím ani druhé. Svět žije z rozdělení – přijímám a odmítám. A ztrácí tak Pravdu, tj. sjednocující Moudrost, že jedno podporuje druhé. Dualita žije z posuzování a tak připoutává k iluzi tohoto světa.

¹⁰A Žádostivost pravila: „Neviděla jsem tě sestupovat,

ale teď tě vidím vystupovat. Proč lžeš, když ty patříš ke mně?“ ¹¹Duše odpověděla a řekla: „Viděla jsem tě. Ty jsi mě neviděla, ani jsi mě nepoznala. Sloužila jsem ti jako roucho a tys mne nepoznala.“ ¹²Když to dořekla, odešla s velkou radostí. ¹³Znovu přišla ke třetí mocnosti, která je nazývána ‘Nevědomost’. ¹⁴Mocnost se ptala duše říkajíc: „Kam jdeš? Jsi spoutána ve špatnosti. Když jsi spoutána, tak nesud.“ ¹⁵A duše řekla: „Proč ty soudíš mne, když já tebe neposuzuji?“ ¹⁶Byla jsem spoutána, přestože jsem nikoho nespoutala. ¹⁷Nebyla jsem poznána, ale poznala jsem, že Všechno se rozpadá, jak věci pozemské, tak i nebeské.“ ¹⁸Když duše překonala třetí mocnost, vystoupila vzhůru a spatřila čtvrtou z mocností, která měla sedm podob hněvu. Jedná se o formy otročení porušeným energetickým vzorcům ega – přitažlivosti a odporu. ¹⁹První podobou je temnota, druhou žádostivost (lpění), třetí nevědomost (posuzování), čtvrtou je rozrušení smrti (touha po smrti), pátou je království těla (otročení fyzickému tělu), šestou je pošetilá moudrost těla (falešný klid tělesného chťiče), sedmou je hněvivá moudrost (nátlak zlosti). ²⁰Ptají se duše: “Odkud jsi přišla, vražednice lidí, nebo kam jdeš, přemožitelko kosmu (prostoru)?”

DIALOG—HYMNUS SVOBODY ZNOVUZROZENÍ

Její Duše jako kondor stoupá v radosti ladným pohybem svých křídel vysoko nad mračna.

²¹Duše odpověděla a řekla: „Co mne poutalo, bylo zničeno a co mne obklopovalo, bylo překonáno.

²²Tužby (lpění) skončily a jsem vysvobozena z nevědomosti (posuzování).

²³Ve věčnosti jsem byla uvolněna (vyvázána) ze světa a ve tvaru (pravzor) z tvaru (nápodoba v dualitě) a z pouta zapomnění, které je pomíjivé. Jsem vysvobozena z řetězce zapomnění na pravou podstatu, jenž existuje v čase. ²⁴Od této chvíle dosahuji spočinutí času, tam kde čas tiše odpočívá ve své nekonečnosti (věčnosti) a já spočinu v tichosti.“

Když to Marie řekla, ztichla, neboť dosud hovořil Spasitel.

²Odpověděl však Ondřej a řekl k bratřím: „Povězte, co chcete říct na to, co nám sdělila. Já vůbec nevěřím, že to řekl Spasitel. Tyto nauky jsou jistě (plné) divných myšlenek.“ ³Petr odpověděl a mluvil, co se týče těchto

věcí, stejně. ⁴Otázal se jich ohledně Spasitele: „Mluvil opravdu důvěrně se ženou a ne otevřeně s námi? Máme se snad obrátit a všichni ji poslouchat? Dal přednost jí před námi?“ ⁵Tehdy se Marie rozplakala a řekla Petrovi: „Můj bratře Petře, co si to myslíš? Domníváš se, že jsem si to ve svém srdci vymyslela, nebo že lžu o Spasiteli?“ ⁶Odpověděl Lévi a řekl Petrovi: „Petře, ty jsi byl vždycky vznětlivý. ⁷Teď tě vidím přít se ženou jako s nepřítelem. ⁸Ale kdyby ji Spasitel učinil toho hodnou, kdo jsi pak věru ty, že ji zavrhuješ? Spasitel ji jistě velmi dobře znal. ⁹Proto ji miloval více než nás. Spíše se stydíme a oblečme dokonalého člověka a rozejdeme se tak, jak nám přikázal a (pojďme) kázat evangelium, nestanovovat žádná nařízení nebo jiné zákony, než řekl Spasitel.“ ¹⁰Když si to vyslechli, začali chodit (po kraji), zvěstovali a kázali.

DIALOG S UČEDNÍKY

V tomto zásadním dialogu předstupuje Marie M. před pochybující učedníky*), ukazuje svoji sílu a pochopení Ježíšova učení a vysvobozuje je z malomyslnosti.

Jeho učedníci se rmoutili a oplakávali ho: „Jak máme jít do zbytku světa a hlásat evangelium o říši Syna člověka? Pokud ho neušetříli, jak by mohli ušetřit nás?“

Tehdy povstala Marie M. všechny je pozdravila a začala k nim promlouvat jako k bratrům a sestrám, řkouc:

„Neplačte a nermuťte se ani nekolísejte v pochybnostech srdce, neboť jeho milost bude s vámi, aby vás posilovala a ochránila. Spíše vzdejme chválu jeho velikosti, neboť

**)Po odchodu Ježíše došlo k trvalé roztržce mezi Marií a učedníky, zejména Petrem, jenž nechtěl přijmout Ježíšovu volbu, která stavěla Marii M. do vůdčí role, pro její podivné učení, kterému nerozuměl. Marie M. proto ze skupiny odešla, založila vlastní školu a tam vyučovala převážně nové žákyně i žáky učení Ježíše, které dále rozvinula až do doby, kdy byla násilně umlčena.*

nás připravil tak, abychom se mohli stát plně člověkem. Když to Marie M. dořekla, obrátila jejich srdce k Dobru, i začali hovořit o slovech Spasitele.

Ježíšův výrok: „Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí“ (Jan 8,31)

Osvobodit se může Duše tím, že se napojí na místo klidu i v nepřízni tohoto světa (Ježíš dialog 1).

Objeví místo Počátku, kde ze dvou jedno učiniti může a kde čas odpočívá v bezčasé Věčnosti (logio 22).

Osvícení je probuzení se ze zapomnění Pravdy, kdo opravdu jsme a ve vzpomínce účelu, odkud jsme přišli a kam kráčíme. To sedminásobná síla Hněvu drží v zapomnění a už nedovoluje rozvzpomenout se na prapůvod v kosmické svobodě a lásce.

ALCHYMICKÁ TRANSFORMACE JÁ

Je to dlouhý proces. Mít odvalu čekat. Ve skutečném životě zkratky nejsou, jen iluze je nabízí. Namáhavá cesta vede k růstu až k plodnému sebevyjádření. Život sám je sebevyjádření.

Pomáhá nám i utrpení, tím, že vede k ostražitosti, bdělosti, ke zralosti. V zásadě nás zbavuje pýchy a nevědomosti. Utrpení, nemoci a vnitřní otřesy probouzí skryté energie, zavládne chaos či tma, z čehož se však rodí nové bytí.

To je ten nový porod, kdy člověk rodí sám sebe v novou bytost. To uvědomění je klíčem ke svobodě. A utrpení je jediná cesta jak dorůst a dosáhnout hlubšího uvědomění. Navždy se opouští starý svět a roste nová kvalita vědomí.

MILOSTNÁ LÁSKA JAKO CESTA DUCHOVNÍ PROMĚNY

„On mě uvedl do domu vína, jeho prapor nade mnou je láska.“ (Píseň Písní)

„Polož si mě na srdce jako pečeť, jako pečeť na své rámě.“ (Píseň Písní)

Křesťanská mystická svatba byla, ještě ve středověku, vyjádřením universálního spojení mužsko-ženského principu a Láska byla vnímána jako

jediná universální cesta poznání a nazírání věcí božských, která nemůže být ničím přemožena: „Silná jako smrt je láska a žár ohně, Plamen Hospodinův!“

Láska, kterou Ježíš a Marie M. sdíleli v důvěrné čistotě svých srdcí, vychází z nelpění a plynutí. Oba jsou Christosophií – archetypem lidské celosti. Sofie získává poznání skrze Logos a Logos poznává skrze Sofii. Tak to bylo předurčeno od počátku. Ona (Moudrá láska) vede duše na jejich spleť cestě. On (Božské vědomí) vede jejich vývoj. Sofie bude uskutečněním všeho, neboť sestoupila do hlubin, aby poznala výšiny. Budiž požehnána „Ta, co rozumí“. Skrze ni jsme sjednoceni s Pánem a prožíváme pohyb a klid. S Ježíšem má vztah jako jeho milovaná učednice: „Sestro, my víme, že tě Spasitel miloval více, než ostatní ženy“ (*evang. Marie Magdalény*). „Ježíš se s ní rád procházel a často ji líbal na ústa“ (*evang. Filipovo*). Polibek na ústa v té době znamenal

Strom života

hledání spirituální komunikace (skrže neviditelný Dech a mentální myšlenkový soulad).

SOUZNĚNÍ S VESMÍRNÝM KRISTEM

Jejich neskrývaná důvěrnost ukazuje cestu do Božího království v naplnění sjednocující lásky. To platí pro každého, kdo se rozhodne pro Cestu spirituální jediné lásky k Ježíši. Nejedná se o běžné lidské partnerství, ale o Božské souznění v Duchu svatém. To je právě naplnění smyslu lidského života. Dosáhnout souznění s Vesmírným Kristem – Živoucím – Jediným – Milovaným. To je ukrývaný poklad křesťanství – probudit Božský Erós.

Nyní se odhaluje krása a síla Božského ženství v Duchu svatém pro všechny. Marie M. není chápána jen jako nějaká erotická družka, ale Ježíšova společnice, koinonos (splynutí, spojení, přátelství) jeho rovnocenný protějšek – partner v učení celistvé Proměny v Ducha: „Pohleď, já ji povedu, abych ji učinil mužem, aby se i ona stala živoucím duchem, který se vám mužům vyrovná. Neboť každá žena, která se stane mužem (živoucím Duchem), vejde do království nebe“.

Marie M. nebyla jen ona sama, ale byl s ní Ježíš Živoucí. Ve spojení s ním byla muž a žena. Jednalo se o naplnění cesty mystické lásky, kdy dva se stanou jedním. Co nebylo prožito, nemůže být vykoupeno.

...tento příběh nás může spasit, uvěříme-li v něj...

VÝROKY Z EVANGELIA MARIE Z MAGDALY

7. Pamatuji si jasně jedno. Pamatuji si skutečně a pravdivě život Toho, kterého ukřižovali, protože mluvil o lásce.

12. Pravdivě, pravdivě ti říkám, žena spasí svět, ne muž, ani proroci.

14. Život je život Lásky, ne nenávisti.

18. Raději zmlknete a pozorujte se, než být pohřbeni zaživa.

19. Živý je, Magdaleno, jen ten, kdo ač se nachází kdekoli, neodsuzuje druhého. ●